

6. velikonočna nedelja – leto C

Jezus objubi Svetega Duha

Jezus je odgovoril in mu rekel: »Če me kdo ljubi, se bo držal moje besede in moj Oče ga bo ljubil. Prišla bova k njemu in prebivala pri njem. Kdor me ne ljubi, se ne drži mojih besed; in beseda, ki jo slišite, ni moja, ampak od Očeta, ki me je poslal.

To sem vam povedal med tem, ko še ostajam pri vas. Tolažnik pa, Sveti Duh, ki ga bo Oče poslal v mojem imenu, on vas bo učil vsega in spomnil vsega, kar sem vam povedal. Mir vam zapuščam, svoj mir vam dajem. Ne dajem vam ga, kakor ga daje svet. Vaše srce naj se ne vznemirja in ne plaši. Slišali ste, da sem vam rekel: »Odhajam in pridem k vam.« Če bi me ljubili, bi se razveselili, da grem k Očetu, saj je Oče večji od mene. In zdaj sem vam povedal, preden se zgodi, da boste verovali, ko se zgodi. Jn 14, 23-29

Ker sva z Urško Smerkolj za ta mesec pripravila šmarnice z naslovom Živeti z vero je drugače (<http://www.mirenski-grad.si/smarnice>), ki vsebujejo tudi vsebine nedeljske božje besede, vas vabim kar k razmisleku ob šmarničnem branju za ta dan:

5. Mir, ki ga svet ne more dati

Litanije Matere Božje so bile prvič veliko bolj razumljive našim nadebudnežem. Po maši in litanijah so se na poti domov pogovarjali o nekaterih vzklikih, ki jih do tedaj sploh niso slišali. Vsak je našel svoje razlage, zakaj je Marija vrata nebeška, zgodnja danica ipd. Ob razmišljanju o vseh teh prispodobah je bilo lažje zdržati do konca in na trenutke celo zbrano moliti.

Večer pa je razburkala Lukova zahteva, da ga starša pustita s prijatelji ven. No, to bi že šlo. Ni se zapletlo pri tem, da bi šel na zabavo. Po vsej sili je hotel pri sošolcu, ki je praznoval rojstni dan, prebiti noč ter priti domov šele zjutraj. Mama je vztrajala, da ga pride ati iskat najkasneje do polnoči. Luka je trmaril naprej. Ivana in Jakob bi stopila v bran Luku, vendar nista prav razumela, zakaj. Njihovi rojstni dnevi se končajo že ob desetih in če si predstavljata še dve uri več, je to pravzaprav čisto dovolj. A kot jima je Luka povedal, ona dva še »nista tam« in tega ne razumeta. V svoji nevednosti sta zato raje molčala.

»Samo pri nas je tako,« se je jezil Luka. A tudi grožnja, da bo za vedno ostal kar pri sošolcu, pri starših ni naletela na odprta ušesa. Zahteval pa je, da mu mama in ati zjutraj utemeljita, zakaj so samo Praznikovi takšni čudaki, da se ne znajo zabavati. Kot je bilo dogovorjeno, je ob osmih zvečer Luka odšel na rojstni dan, nekaj pred polnočjo pa ga je ati pripeljal domov. Čeprav je bila noč nekoliko krajša, so vsi šli k jutranji maši ob osmih. Luka je bil pri zajtrku še vedno slabe volje. Malo mu je bilo žal, da je sinoči zahteval pojasnilo za tako stroge ukrepe. Danes bi se raje zleknil na kavč pred televizijo, a starša sta zahtevo vzela za res. A najprej se bodo kot običajno pri zajtrku ustavili ob nedeljskem evangeliju in pridigi.

mama Mojca	Mama začne pogovor: »Kaj vas je najbolj nagovorilo pri današnji Božji besedi?«
Jakob in Ivana	Jakob in Ivana sta v en glas rekla: »Evangelij je bil težak, nič nisva razumela.«
mama Mojca	»Kaj pa pridiga? Je bila kaj bolj razumljiva?«, vztraja mama.
Jakob in Ivana	»Gospod župnik je govoril o miru, ki ga daje Bog, vendar tudi tega nisva razumela,« odgovorita otroka.
Luka	Luka ne zdrži več: »Pri nas je že od sinoči nemirno, ker se držimo nekih zapovedi, ki si jih izmislijo starši, zato da bi izpadli pred Bogom lepi. Zaradi teh zapovedi Boga in Cerkve je pri nas samo še več prepиров. Kakšen mir neki, ki ga svet ne more dati. Čisti mir bi bil, ko bi me vidva pustila pri sošolcu do jutra.«
	Bratcu in sestrici se ti argumenti ne zdijo prav nič napačni. Res bi imeli

mir, če bi Luku ne branili ostati dalj časa na zabavi. Tu se bosta ati in mama težko izmuznila, si mislita.

Ati Jože sprejme izziv: »Luka, prav imaš. Sinoči bi bilo veliko bolj mirno, če bi te pustili na zabavo, tako kot si si sam želel. Vendar se je včasih potrebno odločiti za težjo pot.«

ati Jože
Luka »Vidva uživata, ko komplicirata,« še naprej trmasto vztraja Luka.
»Verjamem, da tega niti ne misliš resno, Luka,« odgovori ati. »Poglej, Jezus govori o miru, ki ga svet ne more dati. Župnik je povedal, da svet nori na zabave, si kupuje čudovite avtomobile, drvi na dopust, si gradi velike hiše ... A kje je mir? Miru ni mogoče kupiti. Saj veš, da nismo proti zabavam. Želimo ti, da se naučiš pametnega presojanja, kaj je dobro in kaj slabo.«

ati Jože
Luka Luka je še vedno čemereren: »Zakaj moram biti samo jaz čuden?«
Ati ga resno pogleda in reče: »Še vedno molimo za tvojega sošolca Miha in njegovo družino. Razplet v njegovi družini je še vedno negotov. Kdo bo prinesel mir v njegovo družino?«

ati Jože
Luka Luka se ujezi: »Kaj ima sinočnja zabava z njegovo družino?«
Ati Jože je neomajen: »Življenje moramo postaviti na trden temelj. Ponočevanje, zabave in popivanje niso temelj za srečno družino in sam veš, koliko družin tvojih sošolcev nima miru doma. Oba z mamom veva, kako težko ti je biti drugačen, kako težko ti je videti, da je dobro, če se znaš čemu odpovedati. Vendar brez odpovedi ne boš našel poti do miru in veselja.«

ati Jože
Luka Luka še vedno ne razume: »In kaj je narobe, če bi ostal pri prijatelju čez noč?«
Sedaj poskusi še mama: »Si se vprašal, kaj je dobrega v tem? Kolikokrat si že sam povedal, da ti stvari, ki se na zabavah dogajajo, niso všeč. Večkrat si prišel z njih razdražen in nemiren. Mar je to tisto, kar iščeš?«

mama Mojca Namesto, da bi odgovoril, Luka vztraja dalje: »No, saj vse to drži, vendar tega, kar se mi gremo in kar uči Cerkev, tega danes pač ni mogoče živeti. Če samo pomislim, kako se vsi sošolci norčujejo iz tega, da bi fant in dekle čakala s spolnim odnosom do poroke. Kaj naj z vsem tem, saj se vsi samo norčujejo, vidva pa pričakujeta, da bom navdušen nad vsemi omejitvami.«

Luka Ivani in Jakobu postane vse skupaj že prenaporno in sta nemirna. Mama to opazi in reče: »Ivana in Jakob, te stvari so za vaju nekoliko zapletene. Kakšen mir pa nam daje Bog, lahko razumemo vsi. Če se uspemo pogovoriti in skupaj iščemo odgovore, nam Bog po svoji ljubezni prinaša mir. Današnjo nedeljo si še posebej prizadevajmo, da ne bomo drug drugega dražili ali se iz njega norčevali, jutri pa se lahko pogovorimo o tem, ali je to o ljubezni med fantom in dekletom danes mogoče živeti ali ne.«

mama Mojca

Marija, skrbna mati družine, prosi za nas.

Posebej me nagovori tale misel: *Če me kdo ljubi, se bo držal moje besede.*

Vedno globlje spoznavam, da se niti svojih besed ne držimo, da niti ni želje po tem, da bi besede, ki jih izrečemo, imele težo, da bi za njimi stali in bili tudi po besedah prepoznavni. Govori se zato, da se nič ne pove, obljublja zato, da se zavaja itd. Kako daleč je še Jezusova misel: *Če me kdo ljubi, se bo držal moje besede?*

Pri Praznikovih so besede Evangelija vzeli zares. Kar ne prinaša miru, ga ne prinaša! Te Besede ne bodo požrli, pa čeprav bodo zato čudni, staromodni, nepriljubljeni. Da, celo za ceno miru v hiši. Pri njih je božja beseda našla mesto. Pa ne zato, da bodo izpadli lepi, pobožni, prvi v župniji. Božji besedi verjamejo, ker ljubijo Njega, ki jih je izrekel. Verujejo in se držijo Njegovih besed, ker so začutili, da jih On ljubi, ker verjamejo, da

božja beseda stoji in obstane. Mir, ki ga daje Kristus, je in ostane, mir ki ga daje svet, je le prevara, privid.

Upam, da se bo spet rodila Cerkev, kjer bo Beseda imela svoje mesto. Ko se bo (pre)rodila kot taka, bo nedvomno našla prostor v tem svetu.